

Amasya Üniversitesi
Eğitim Fakültesi Dergisi
3(1), 98-121, 2014

<http://dergi.amasya.edu.tr>

Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğrenci, Veli ve Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri**

Gülşen Özcan* ve A. Dilşad Mirzeoğlu

Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Alındı: 23.01.2014 - Düzeltildi: 21.04.2014 - Kabul Edildi: 14.05.2014

Özet

Bu çalışmanın amacı, 2006-2007 öğretim yılında ilköğretim okullarında uygulanmaya başlanan yapılandırmacı öğrenme anlayışına dayalı 1-8. sınıflar beden eğitimi dersi öğretim programı ile ilgili öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerini belirlemektir. Araştırma nitel verilere dayalı bir çalışmadır. Çalışmada 20 öğrenci, 20 veli ve 20 beden eğitimi öğretmenin görüşlerinden yararlanılmıştır. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen nitel verilerin analizinde betimsel ve içerik analizi yöntemleri kullanılmıştır. Ayrıca elde edilen nitel veriler nicel verilere döndürülerek yüzde ve frekans değerlerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın sonunda yapılandırmacı öğrenme anlayışına göre düzenlenen beden eğitimi programının uygulamada bazı eksikliklere sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrenci ve velilerin çoğunun bu dersi voleybol, basketbol, futbol vb. gibi belli bazı spor branşlarının öğretildiği, çoğu zaman ikinci saati boş geçen ve yüksek notla geçilen bir ders olarak algıladıkları sonucuna ulaşılmıştır. Diğer taraftan beden eğitimi öğretmenlerin çoğu, programın kazanım, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme boyutlarını mevcut araç, gereç ve tesis yetersizliği yüzünden etkili bir şekilde uygulayamadıklarını belirtmişlerdir. Çıkan bu sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda beden eğitimi dersi öğretim programlarının

*Sorumlu yazar: Tel.: 505 2482830, E-posta: guloz69@hotmail.com

** Bu çalışma 6-9 aralık 2012 tarihinde I. Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresinde sözel bildiri olarak sunulmuştur.

ISSN: 2146-7811, ©2014

tasarlanma aşamasından değerlendirme aşamasına kadar operasyonel bir yaklaşım içinde yeniden yapılandırılması ve süreç değerlendirmesinin ihmal edilmemesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı, Beden Eğitimi, İlköğretim

Giriş

İnsana yapılan yatırımın, yine insana dönen kazanç olduğunu fark eden ülkelerin diğerlerine göre daha ileride olduğu ve sosyal, kültürel, ekonomik bir pazar yeri olan dünyada söz konusu toplumlar lehine önemli faydalar sağladığı bir gerçektir. Diğer yandan, neredeyse köşe kapma oyununa dönen iyiler arasında olma yarışı toplumlar açısından gelecek garantisi gibi algılanmaktadır. Bu durum insana olan ihtiyaç sürdüğü sürece işlevlerine devam edecek olan eğitim programlarının değerini artırmaktadır. Toplum-insan etkileşiminde vazgeçilmez beklentileri karşılama (Varış, 1994), belirlenen eğitimsel hedeflere ulaşmak için öğrencilere düzenli öğrenme yaşantıları sunma (Bilen, 1996) gibi görevleri olan eğitim programları, aynı zamanda dinamik bir süreçte gerçekleşir (Sönmez, 2004).

Değişim olgusuna ayak uydurma kaygısı taşıyan eğitim programlarındaki yapı değişikliği ülkemizde 1990 yılında Dünya Bankası ve Türkiye arasında imzalanan bir protokolle hızlanmıştır. Milli Eğitimi Geliştirme Projesi olarak bilinen bu proje ile ilk ve orta öğretimin niteliğinin artırılması, öğretmen eğitiminde kalitenin yükseltilmesi ve yeni yöntem ve stratejilerin geliştirilmesi amaçlanmıştır (MEB, 1999). Bu anlayış çerçevesinde 2005-2006 öğretim yılında öğretmenin sınıf içinde merkezde olmasının eleştirildiği ve geleneksel diye adlandırıldığı program anlayışı yerine, öğrencinin esas rol üstlendiği yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı yeni programların ön adı olmuştur.

Temelini Piaget, Vygotsky ve Dewey'in (Özden, 2003) attığı yapılandırmacı öğrenme anlayışı bireylere kendi öğrenmelerinden sorumlu olma (Saban, 2002), göreceli ve toplumdaki topluma değişebilen bilgiyi edinmede kendi biçimlendirmesini oluşturma fırsatı tanır (Brooks ve Brooks, 1993; Kotzee, 2010). Öğretmene, eski öğrenmelere dayanarak

yeni bilgiyi öğrencinin kendi kendisine yapılandırmasına rehberlik etme görevi yükleyen yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı (Garbett, 2011), Piaget'in bilişsel ve Vygotsky'nin sosyal yapılandırmacılık teorilerine dayalı, daha çok öğrencilerin bilişsel ve sosyal yönlerini geliştiren bir yaklaşımdır (Powell ve Kalina, 2009).

Okulların fabrikalaşması ve tek tip insan yetiştirme eleştirisine karşılık yenilenen yeni ilköğretim programları içinde yer alan beden eğitimi dersi öğretim programı 2006-2007 öğretim yılında uygulamaya konularak yeni görüntüsüyle vitrine çıkmıştır. Yeni program sürecinde en dikkat çeken nokta öğretmenlerin bu süreçte yeterince bilgilendirilmemiş olmasıdır (Bıkmaz, 2006; Dalkıran ve ark., 2011). Yeni beden eğitimi öğretim programının pilot çalışması yapılmamakla birlikte hayat bilgisi, türkçe, sosyal bilgiler gibi derslerin pilot uygulamanın gerçekleştirildiği dokuz ilden toplam 120 okulun öğretmen ve okul müdürleri onar günlük hizmet içi eğitimden geçirilmiş ve bu süreçte hazırlanan yeni programların tanıtımları yapılmıştır. Ayrıca, pilot uygulama sürecinde Talim ve Terbiye Kurulu'nun internet sitesinde öğretmenlerin yaptıkları örnek uygulamalar ve geliştirdikleri etkinlikler paylaşımına açılmıştır. Öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitim çalışmalarına yıl boyunca devam edilmiş, diğer taraftan tüm ilköğretim müfettişlerinin de bu eğitimi almaları sağlanmıştır. Bir taraftan reformla ilgili hizmet içi eğitimler sürdürülürken diğer taraftan pilot illerdeki uygulamalar il bazında yapılan toplantılarla değerlendirilmiştir. 2005-2006 öğretim yılında yeni programların Türkiye genelinde uygulanmasına başlanmadan önce ilköğretim müfettişleri tarafından ilköğretim okullarında öğretmenlere kısa süreli seminerler verilmiş ve bu yolla onların yeni öğretim yılına hazırlanmaları amaçlanmıştır (Bıkmaz, 2006).

Yukarıdaki kaygılar ve çağdaş program geliştirme anlayışı gereği 2006-2007 yılında uygulamaya konan ilköğretim programlarından 1-8. sınıflar Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı'nın uygulamada muhatabı olan öğrenci, veli ve öğretmeni nasıl etkilediğinin analizine ihtiyaç duyulmuştur. Bu amaç doğrultusunda elde edilecek verilerle programın işlevselliği, uygulamada yaşanan sorunlar ve program unsurlarının öğrenci, öğretmen veliye nasıl yansıdığı gibi merak edilen konuların dolaylı olarak aydınlatılması beklenmektedir.

Programların etkililiği ve program unsurlarının gözden geçirilmesi olarak adlandırılan program değerlendirme çalışmasına (Erden, 1995) örnek olduğu düşünülen bu araştırma diğer yandan Metfessel ve Michael yaklaşımına göre öğrenci, veli, öğretmen, yönetici, sıradan insan vs. gibi veri kaynaklarının değerlendirmedeki önemine (Demirel, 1999) destek olacak bir çalışma olarak görülmektedir.

Yöntem

Bu araştırma nitel araştırma verilerine dayalı betimsel bir çalışmadır.

Çalışma Grubu

Araştırmadaki çalışma grubu kolay ulaşılabilir durum örnekleme yöntemiyle oluşturulmuştur. Bu örnekleme yöntemi araştırmacıya hız ve pratiklik kazandırır. Çünkü bu yöntemde araştırmacı yakın ve erişilmesi kolay gruplara ulaşır (Yıldırım ve Şimşek, 2000).

Bu çalışma 2011-2012 öğretim yılında yürütülmüş olup, çalışma grubunun üç ayağından birini oluşturan öğrenciler, Bolu İli Merkez İlçede bulunan devlet okullarının ilköğretim okulları ikinci kademe deprese giren 20 öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrenci grubu, bir-beşinci sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin büyük çoğunluğunun dersine sınıf öğretmenlerinin girme olasılığının yüksekliği nedeniyle altı-sekizinci sınıf öğrencilerden oluşturulmuştur. Öğrencilerin sekiz tanesi altıncı sınıf (%40), yedi tanesi yedinci sınıf (%35) ve beş tanesi sekizinci sınıf (%25) öğrencilerinden oluşup yedi ayrı ilköğretim okulunda öğrenim görmektedir.

Çalışmadaki veli grubunu, araştırmayı yürüten araştırmacıların kolay örnekleme ile ulaşabildikleri ve çocukları kamuya ait ilköğretim okullarının ikinci kademesinde eğitim gören 20 kişi oluşturmaktadır. Velilerden sekiz tanesinin çocuğu altıncı sınıf (%40), dokuz tanesinin çocuğu yedinci sınıf (%45) ve üç tanesinin çocuğu sekizinci sınıf (%15) düzeyinde olup beş değişik okulda öğrenim görmektedir.

Çalışmada ayrıca beden eğitimi öğretmenlerinin (BEÖ) de yürüttükleri programla ilgili görüşleri alınmıştır. Bu amaçla

araştırmacıların ulaşabildikleri Bolu ili Merkez ilçede 16 değişik okulda görev yapan 20 öğretmenden görüş alınmıştır.

Veri Toplama Aracı ve Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplamak amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formu, ses kayıt cihazı ve gözlem tekniği kullanılmıştır. Görüşme formunun hazırlanması aşamasında program geliştirme uzmanı olan iki araştırmacı programın kazanım, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme boyutuyla ilgili öğrenci, veli ve öğretmen gruplarına hangi soruların sorulabileceği konusunda literatür taramasının ardından görüş alışverişinde bulunarak ana soru ve alternatif sorulara karar verilmiştir. Dört ana soru etrafında yürütülmesi planlanan sorular, programın kazanım, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme boyutunda öğrenci, öğretmen ve velinin neler yaşadıkları ile ilgilidir.

Araştırmanın veri toplama aşamasında ise araştırmacılar görüşme yapılacak kişilere uygun ortam ve zamana dikkat ederek samimi bir sohbet havasında kişilere sorularını yöneltmişlerdir. Öğrenci ve velilerin yeni beden eğitimi öğretim programı ve program unsurları hakkında istenen bilgileri doğru bir şekilde verebilmeleri için anlayacakları seviye ve açıklamalarla bilgilenmeleri sağlanmıştır. Görüşme esnasında görüşmecilerin izni alınarak görüşmeler ses kaydına alınmıştır. Bu uygulama hem görüşmenin doğal bir sohbet havasında geçmesine hem de bilgi kaybının önlenmesine yardımcı olmuştur. Görüşmeler yaklaşık 20-30 dakika civarı tutmuş, her bir araştırmacı onar kişilik öğrenci, veli ve öğretmen grubuyla görüşmelerini tamamlamıştır.

Araştırmanın Geçerlik Güvenirlik Çalışması:

Araştırmada verilerin geçerliği için şu önlemler alınmıştır;

- Literatür taramasıyla konuyla ilgili doğru yönlendirmelere ulaşılmış,
- Konuyla ilgili sorulabilecek sorular ve yönlendirmelerle ilgili uzman görüşleri alınmış,
- Edinilen bilgilerin doğruluğunu teyit etmek için ses kayıt raporları katılımcılara okutulmuş ve bilgiler onaylatılmış,

- Edinilen bilgileri subjektif yorumlama tehlikesine karşı araştırma dışında bir öğretim elemanına katılımcı görüşleri okutularak yorumlanması istenmiştir.

- Araştırmanın dış geçerliğini artırmak için ise araştırma grubu ve konusu hakkında ayrıntılı bilgi verilmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın güvenilirliğini artırmak için;

- Katılımcılarla görüşmeler katılımcıların konuşma esnasındaki ifadelerinin samimiliği ve ciddiyeti gözlemlerle teyid edilmeye çalışılmış,

- Katılımcıların tamamıyla tek bir araştırmacının görüşme yapmasından kaçınılarak yaklaşık yarı yarıya görüşmeler paylaşılarak güvenilirlik sağlanmaya çalışılmıştır.

Verilerin Çözümlemesi

Araştırmacılar tarafından toplam 60 kişiyle yapılan görüşmelerden elde edilen ses kayıtları araştırmacılar tarafından dikkatlice dinlenerek yazılı kayıt haline getirilmiştir. Daha sonra bu yazılı kayıtlar üzerinde betimsel ve içerik analizi yapılmıştır. Yıldırım ve Şimşek (2000)'e göre, betimsel analizde, görüşülen ya da gözlenen bireylerin görüşlerini çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilir ve daha sonra bu betimlemeler araştırmacı tarafından yorumlanır ve gerekirse tahminler yürütülebilir. İçerik analizinde ise betimsel analizde özetlenen ve yorumlanan veriler daha derin bir işleme tabi tutulur ve betimsel analizde fark edilemeyecek kavram ve temalar bu analiz sonucu keşfedilir. Ayrıca toplanan verilerin daha kolay anlaşılması ve araştırmanın güvenilirliğini artırmak amacıyla nitel veriler yüzde ve frekans değerlerine dönüştürülerek yorumlanmaya çalışılmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Tablo1. Programın kazanım boyutuna ilişkin öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmenlerinin görüşleri

Öğrenci		Veli			Beden Eğitimi Öğretmeni			
Görüşler	F	%	Görüşler	F	%	Görüşler	F	%
Yaptığım sporları daha bilinçli yapmamı	10	50	Çocuğuma serbest zamanlarında spor yapma	11	55	Öğrencilerin yaratıcı düşünme yetenekleri		

sağladı.			alışkanlığı kazandırdı.			gelişiyor.		
Boş zamanlarımda spor yapma alışkanlığı kazandırdı.	8	40	Spor branşlarıyla ilgili bilgisi arttı.	5	25	Öğrencilerin problem çözme yeteneklerini geliştiriyor.	5	25
Kendime olan güvenim arttı.	3	15	Çocuğumun özgüvenini arttı.	2	10	Öğrencilerin kendilerini ifade etme becerilerini geliştiriyor.	4	20
Önemli bir özellik kazandırmadı.	8	40	Önemli bir özellik kazandırmadı.	9	45	Öğrenciler araştırma, inceleme alışkanlığı kazanıyor.	5	20
						Öğrencilerin özgüveni geliştiriyor.	5	25
						Çoğu kazanımı kazandırma şu anki şartlarda zor.	13	75

Tablo 1'e bakıldığında, programın kazanım boyutuyla ilgili olarak öğrenci ve velilerin birbirlerine yakın görüşlerde oldukları, öğretmenlerin ise yüksek oranda kazanımlara ilişkin eleştirel bir görüş sergiledikleri görülmektedir. Öğrencilerin %50'si beden eğitimi dersinin yaptığı sporları daha bilinçli yapmasına yardımcı olduğunu ve % 40'ı serbest zamanlarında spor yapma alışkanlığı kazandırdığını ifade ederken, diğer yandan %40'lık bir öğrenci grubu ise önemli bir özellik kazandırmadığını belirtmiştir. Öğrencilerin ifadelerine benzer şekilde velilerin %55'i beden eğitimi dersinin çocuğuna serbest zamanlarında spor yapma alışkanlığı kazandırdığını ifade ederken, %45'lik bir bölümü ise çocuğuna önemli bir özellik kazandırmadığı düşüncesindedir. Bu görüşler dikkate alındığında beden eğitimi programının kazanım başarısı açısından orta düzeyde olduğu ve program geliştirme anlayışında yapılan değişikliklerin öğrenci ve veli açısından önemli bir fark yaratmadığı anlamına gelmektedir. Diğer yandan öğretmenlerin %75'i programda yer alan pek çok kazanımı

öğrenciye kazandırmanın mevcut imkânlarla zor olduğunu ifade etmişlerdir.

Öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerine göre çıkan olumsuz eleştiriler yeni programın oluşturulmasında öğrenci düzeyleri, ilgi ve ihtiyaçları, uygulama için gerekli alt yapı çalışmalarının ve imkânların sağlanması vb. gibi zorunlu ön hazırlıkların yapılış niteliği ile ilgili bir sorgulama ihtiyacı duyurmaktadır. Ayrıca Okutan ve Hancı tarafından ilköğretim müfettişlerinin yeni programlar hakkındaki görüşleriyle ilgili yaptıkları araştırma sonuçları da bu bulguyu destekler niteliktedir. Müfettişlerin çoğu yeni ilköğretim programını genel olarak olumlu özelliklere sahip olduğunu ifade etmekle birlikte, programın önündeki en önemli engelin alt yapı sorunu olduğunu ifade etmişlerdir (<http://www.mufettisler.net/mesleki-calismalar/arastirmalar/335-kurhancars.html>). Bu çalışmaya destek araştırmalar (Bilir ve Gülüm, 2011; Çınar ve ark., 2006; Mamak, 2010) tarafından yapılmış ve bu çalışmalarda yeni programlarla ilgili öğretmenlerin belirlediği en önemli sorunun araç-gereç ve alt yapı eksikliği olduğu vurgulanmıştır.

Tablo 1’deki içerik analizini destekleyen öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerine örnekler ise aşağıda verilmiştir:

Öğrenci 16 “Beden eğitimi dersi bazı yaptığım sporları ne kadar hatalı yaptığımı görmemi sağladı diyebilirim. Örneğin mahallede voleybol oynarız bazen, ben kendimin iyi oynadığımı düşünüyordum ancak öğretmenimiz parmak pası, manşet pası öğrettiğinde ne kadar yanlış yaptığımı görmemi sağladı”

Öğrenci 5 “Beden eğitimi dersini seviyorum. Stres atmamı sağlıyor. Derslerde genellikle ikinci saatlerde basketbol oynuyoruz arkadaşlarımla ve eve gidince de bazen zaman bulup basketbol, futbol oynuyoruz”

Öğrenci 18 “Beden eğitimi dersi bende hiçbir önemli değişiklik yapmadı. Hep aynı şekilde devam ediyor ders. Programın değiştiğinden bile haberim yok, farkında değilim.”

Veli 11 “Bizim sokakta bir basketbol sahası var, oğlum sık sık sıkılınca oraya gider oynar. Zaten futbol hastası bıraksan her gün oynar. Tabi bunları yapmasında beden eğitimi dersinin etkisi olmuştur”

Veli 9 “Beden eğitimi dersinin çocuğuma iyi bir özellik kazandırdığını düşünmüyorum. Eve gelmesiyle bilgisayarın

başına bir geçiyor saatlerce orada, yemeğe bile zor geliyor yanımıza.”

B.E. Öğretmeni 3 “Bence bu program bu günkü imkânlarla uygulanabilir bir program değil. Her şeyin öğrencilerin elinde olması çok saçma. Programı biliyorum ama uygulayamıyorum, güvenemiyorum öğrencilere. En iyi yöntem benim kontrolümde olan yöntemdir.”

B.E. Öğretmeni 7 “Yeni programdaki öğrencilerimiz için hazırlanan izleme dosyalarının güncel tutulması yani yaptığını anlama ve muhakeme yeteneği nereden nereye geldiğini takip edebilmesi ve günlük hayatta karşılaştığı problemleri çözme yeteneğinin geliştirilmesi güzel ve etkili bir uygulamadır. Fakat sınıftaki kalabalık öğrenci sayısı bu etkinlikleri yapmama izin vermiyor. Ayrıca bunların yanı sıra tesis, araç-gereç eksikliklerimizi de eklersek bu programı uygulamak nerdeyse imkânsız.”

B.E. Öğretmeni 19 “Ben bu programın beden eğitimi dersi için düşünülerek, araştırılarak yapıldığı konusunda inançsızım, çünkü beden eğitimi dersinin işlenişinde ön koşul olan bir çok koşul zaten okullarda yok, sırf en iyi olsun demekle en iyiyi elde edemezsiniz, yetersiz kalır. Çünkü en iyinin olması için en iyi koşullar olmalı. Bu anlamda bir kere zaman olarak beden eğitimi dersi bir sürü sıralanmış kazanımı kazandıracak vakte sahip değil.”

Tablo 2. Programın içerik boyutu ile ilgili öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmenin görüşleri

<i>Öğrenci</i>	<i>Veli</i>		<i>Beden Eğitimi Öğretmeni</i>					
	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>
Genelde belli konuları işliyoruz. (Voleybol, basketbol, futbol vb.)	20	10	Belli konuları işliyorlar. (Voleybol, basketbol, futbol)	14	70	İçeriği olanaklara göre kazandırma k çok zor.	9	45
Bilmediğim bazı branşları öğrendim.	4	20	Çocuğum bilmediği bazı sor branşlarını öğrendi.	4	20	İçerik öğrencilerin gelişim özelliklerini uygun.	7	35

Derste ne işlediklerini bilmiyorum.	7	35	İçeriği zamana göre yetiştirmek zor.	9	45
Derste ne işlediklerini bilmiyorum.	7	35			

Tablo 2'ye bakıldığında, öğrenci, veli ve öğretmenlerin yeni beden eğitimi programının içeriği ile ilgili olarak genel olarak olumsuz görüşlere sahip oldukları görülmektedir. Öğrencilerin %100'ü derslerinde sürekli belli birkaç konuyu (voleybol, basketbol, futbol vb.) işlediklerini belirtirken, benzer şekilde velilerin %70'i de beden eğitimi derslerinde çocuklarının belli konuları öğrendiklerini ifade etmişlerdir. Diğer yandan öğretmenlerin %45'i içeriği olanaklara göre yetiştirmenin zor olduğunu ve yine %45'lik bir bölümü de içeriği zamana göre yetiştirmenin zor olduğu görüşünü bildirmişlerdir. Programın içerik boyutuyla ilgili olumlu görüşlere bakıldığında ise, öğrencilerin %20'si bilmedikleri bazı spor branşlarını öğrenmelerine katkı sağladığını belirtirken, veliler de %20'lik oranla bu görüşü desteklemişlerdir. Beden eğitimi öğretmenlerinin %35'i programın öğrencilerin gelişim seviyelerine uygun olduğu görüşündedirler. Programın içerik başarısı açısından öğrenci ve veli görüşleri ölçüt alınacak olunursa ve beden eğitimi ders içeriğinin gerek spor branşları ve gerekse entelektüel bilgi açısından zenginliği hatırlanacak olursa, programın uygulayıcısı olan öğretmenlerle ilgili olarak bilgi, donanım, kendini geliştirme vb. eksikliğini sorgulanması gereği ortaya çıkabilir. Öğretmenler açısından bakıldığında ise her ne kadar araç-gereç, tesis ve zaman açısından konuları yetiştirme konusunda haklı olsalar da yapılandırmacı programda yetiştirilmesi zorunlu olan belli, zorunlu bir içeriğin olmaması (Temel ve Avşar, 2009) ve önemli olanın kazanımlara ulaşma olup, öğretmenlerin yaratıcı bilgi ve becerilerini, öğrenci ilgi ve ihtiyaçlarıyla birleştirme yeteneğinin yeterli olacağı gerçeğini göz ardı etmeleri nedeniyle programı çok iyi anladıklarına ilişkin şüphe uyandırmaktadır. Diğer yandan Talbert ve Mc Laughlin (1993)'e göre yapılandırmacı öğrenme sürecini planlama ve uygulamanın çok zaman alıcı ve gerekli şartlar

hazırlanmadığı takdirde tam olarak gerçekleşmesinin zor bir süreç olduğunu vurgulaması, tamamen programa ya da öğretmene yüklenen bir başarısızlığın adil olmayacağını da düşündürmektedir.

Tablo 2'ye ait öğrenci veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerine örnekler ise aşağıda verilmiştir.

Öğrenci 4 “Genelde aynı konuları işliyoruz. Öğretmenimiz voleybol takımını çalıştırıyor. Biz de genelde voleybol oynuyoruz. Erkek arkadaşlar futbol oynuyorlar.”

Öğrenci 6 “Ben çim hokeyini bilmiyordum. Öğretmenimiz öğretti. Slâyttan anlattı. Çok dikkatimi çekti. Profesyonel anlamda oynamak isterdim. Daha bilmediğimiz bir çok branş var. Aslında onları da öğrenek yeteneklerimiz ortaya çıkar bence”

Veli 3 “Aynı okulda ikinci sınıfa giden bir kızım var. Okula sık sık gidiyorum. Bahçede beden eğitimi derslerini görüyorum. Ne zaman gitsem ya basketbol potasının başındalar ya da voleybol oynuyorlar. Gerçi okulda başka da imkan yoksa öğretmen ne yaparın.”

B.E. Öğretmeni 18 “Okulumuzda spor salonumuz yok. Zaten dersimiz uygulamalı ders olarak geçtiğinden öğrencileri toparlamak, derse çekmek çok zor oluyor. Bir de bizden beklenen bir sürü içeriği düşünürseniz zaman olarak bir kere bu imkânsız.”

B.E. Öğretmeni 5 “Programın içerik boyutunu beğeniyorum. Öğrencilerin gelişim düzeylerine hitap ediyor.”

Tablo 3. Programın eğitim durumları boyutu ile ilgili öğrenci, veli ve öğretmenin görüşleri

<i>Öğrenci</i>			<i>Veli</i>			<i>Beden Eğitimi Öğretmeni</i>		
<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>
Ders eğlenceli geçiyor.	20	10	Çocuğum beden eğitimi dersini seviyor.	20	10	Dersler eğleneli ve öğretici.	6	30
İkinci dersler serbest kalıyoruz.	17	85	Çocuğum genelde derslerinin boş geçtiğini	8	40	Yeni program hakkında yeterli bilgin	11	55

			söylüyor.			olmadığında n bildiğim şekilde dersleri işliyorum.		
Öğretmen imiz çoğu zaman başka bir yerde görevli oluyor.	12	60	Derste ne yaptıkların ı bilmiyoru m	7	35	Okuldaki imkanlara göre yeni programın etkinliklerin i uygulama çok zor.	13	65

Tablo 3'e bakıldığında, beden eğitimi dersi öğretim programının eğitim durumları boyutu ile ilgili olarak öğrenci ve velilerin %100 oranında beden eğitimi dersi hakkında olumlu görüş bildirdikleri tespit edilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin %100'ü beden eğitimi derslerinin eğlenceli geçtiğini belirtirken, velilerin %100'ü de çocuğunun beden eğitimi dersini sevdiğini ifade etmiştir. Ancak yine bu iki grup bir başka ifadelerinde bu olumlu görüşlerine farklı bir bakış açısı getirmişlerdir. Öğrencilerin %85'i ikinci derslerinin boş geçtiğini, yine %60'lık bir öğrenci grubu da öğretmenlerinin ders zamanında bir başka yerde görevli olduğunu ve %40'lık bir veli grubu da derslerin boş geçtiğinden haberdar olduklarını belirtmişlerdir. Eğitim durumları hakkındaki bu görüşler, yapılandırmacı anlayışa göre programın bel kemiğini oluşturan eğitim durumlarının beden eğitimi dersi açısından işlevinin çok düşük olduğunu düşündürmektedir. Programın eğitim durumları boyutundaki bu durumun, içerik ve kazanımlara olan etkisi düşünüldüğünde, programın süreç kısmındaki yenilik anlayışının amacına ulaştığını söylemek zor olabilir.

Tablo 3'teki öğretmen görüşleri incelendiğinde ise, öğretmenlerin %65'i okullarının sahip oldukları imkanlarla eğitim durumlarındaki çeşitlilik ve zenginliği derslerine yansıtmanın zor olduğunu ifade ederken, %55'i ise yeni program hakkında yeterli bilgisi olmadığından derslerini kendi bildiği şekilde işlediğini belirtmiştir. Öğretmenlerin sadece %30'luk bir kısmı derslerin eğlenceli geçtiğini belirterek öğrenci ve velilerle ortak bir görüşte birleşmiştir. Alesandrini ve Larson (2002) ve Windshittl (2002) öğretim programlarının uygulanışında öğretmenlerin genellikle öğrenme-öğretme

sürecinde yaptıkları etkinliklerde bu etkinliklerin altında yatan amaçları ihmal ettiklerini belirtirken, Bıkmaz (2006) ise yeni programların başarısının uygulamada görev alan öğretmenlerin, programı iyi anlaması ve benimsemesiyle ilgili bir süreç olduğunu vurgulamaktadır. Ayrıca çıkan bu sonucu destekler nitelikte bir başka çalışma farklı branşlardan 255 öğretmenle yürütülmüştür. Araştırma bulgularında, öğretmenlerin öğrenen merkezli yeni eğitim yaklaşımlarını, fikir olarak benimsemekle birlikte, bunu öğrenme-öğretme sürecine tam olarak yansıtamadıkları, öğretmenlerin geleneksel anlatım yoluyla ders işlemeye devam ettikleri, ayrıca, akademik gelişme konusunda kendilerini yeterli bulan öğretmenlerin, duyuşsal gelişim ve materyal sunma ile yeni eğitim yaklaşımlarına uygun öğretim yöntemleri ve ölçme-değerlendirme konularında kendilerini yetersiz buldukları sonucuna ulaşılmıştır (Akpınar ve Gezer, 2010). Yelken ve arkadaşları (2010) tarafından müfettiş görüşlerine yer verilen, yeni programlara ilişkin sorgulamada öğretmenlerin öğretmen merkezli yaklaşımdan vaz geçemedikleri sonucuna ulaşılırken, Akdoğan (2009) tarafından yapılan çalışmada da beden eğitimi öğretmenlerinin yapılandırmacı öğretim programını ülke koşullarına uygun bulmadıkları tespit edilmiştir.

Tablo 3'e ait öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerine örnekler aşağıda verilmiştir;

Öğrenci 18 “Beden eğitimi dersini çok seviyorum. Çok eğlenceli geçiyor. Arkadaşlarla bahçede takılıyor, oyunlar oynuyoruz. Zaten ikinci dersler çoğu zaman boş geçiyor.”

Öğrenci 4 “Beden eğitimi dersi çok güzel geçiyor. Özgür olduğumu hissediyorum diğer derslere göre. Sıkılıyorum teorik derslerden. Biraz nefes alıyoruz bu ders sayesinde. Zaten ikinci derslerimiz boş geçiyor, bu bizim için daha iyi oluyor. Kendimize zaman ayırıyoruz.”

Öğrenci 8 “Öğretmenimiz çok yoğun. Genelde başka yerde görevli oluyor, turnuva, bayram gibi yerlerde”.

Veli 8 “Benim kızım yedinci sınıfa gidiyor. En sevdiği dersler arasında beden eğitimi dersi var, iyi geçtiğini söylüyor.”

Veli 12 “Zaman zaman çocuğuma derlerini sorarım. Beden eğitimi dersi için çoğu zaman boş geçtiğini söylüyor”

B.E. Öğretmeni 7 “Öğrencilerimize hazırlanan izleme dosyalarının güncel tutulması, yani yaptığını anlama ve

muhakeme yeteneği, nereden nereye geldiğinin takibi, günlük hayatta karşılaştığı problemleri çözebilmesi için olan kazanımlar çok iyi ancak, sınıflarımızdaki öğrenci sayılarını düşünürsek biz öğretmenlerin bu programı uygulaması çok zor. Bunun yanına tesis, araç-gereç eksikliklerini de eklersek bu programın uygulanabilirliğini düşünün artık”

B.E. Öğretmeni 3 “Bence bu program uygulanabilir bir program değil. Her şeyin öğrencilerin elinde olması çok saçma. Programı biliyorum ama uygulayamıyorum, güvenemiyorum öğrencilere. En iyi yöntem benim kontrolüm altında olan yöntemdir. Ben hiçbir dersimi boşa geçirmem, hakkını veririm fakat bu programı kim ne derse desin uygulayamam”

B.E. Öğretmeni 12 “Öğretmenlik daha çok kişilikle ilgili bir meslek, eğer çocukları seviyorsanız, hareketliyseniz, şakacıysanız, ders hakkında azıcık bilginiz varsa zaten yapılandırıcı programı uyguluyorsunuz demektir. Bu anlamda kendimi bu mesleğe uygun buluyorum. Derslerimi boş geçirmemeye çalışırım, mutlaka yapacağım şeyi kafamda kurmuşumdur ve böyle olunca da ders etkili ve eğlenceli geçiyor diyebilirim.”

B.E. Öğretmeni 16 “Programı elimden geldiğince uygulamaya çalışıyorum. Zaten ben derslerimde öğrenciyi pek sıkımm, hep birlikte çalışırım onlarla. Fikirlerini alırım, ben de eğlenirim derste onlar da”

Programın değerlendirme boyutuna ilişkin öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşleri Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Programın değerlendirme boyutu ile ilgili öğrenci, veli ve öğretmenin görüşleri

<i>Öğrenci</i>			<i>Veli</i>			<i>Beden Eğitimi Öğretmeni</i>		
<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>	<i>Görüşler</i>	<i>F</i>	<i>%</i>
Hepimiz genelde yüksek notla geçiyoruz.	20	10	Değerlendirme de herkese yüksek not veriyorlar	20	10	Süreçte kullandığım değerlendirme tekniklerini etkili buluyorum	8	40
Değerlendirmeyi objektif bulmuyor	11	55	Değerlendirme yi objektif bulmuyorum.	8	45	Yeni programı çok iyi anlamadığımdan değerlendirmeyi	9	45

um.						geleneksel şekilde yapıyorum.		
Verilen proje ödevlerini yararlı buluyoru m.	4	20	Verilen proje ödevlerini faydalı buluyorum.	3	15	Değerlendirmedeki çeşitliliği uygulamak için zaman ve olanaklar yetersiz.	8	40

Tablo 4'e bakıldığında, öğrenci ve velilerin programın değerlendirme boyutuyla ilgili olarak benzer ifadelerde buldukları, öğretmenlerin ise eleştirel bir görüş sergiledikleri görülmektedir. Öğrencilerin %100'ünün değerlendirmeyi not alma olarak algıladıkları ve beden eğitimi dersinde herkesin yüksek notlarla geçtiğini ifade ettikleri görülmektedir. Benzer şekilde veliler de değerlendirme hakkında notla sonuçlanan bir durum vurgusu yaparak %100 katılımı değerlendirilmede beden eğitimi öğretmenlerinin çocuklara yüksek not verdiği görüşünde birleşmişlerdir. Diğer yandan öğrencilerin %55'i yapılan değerlendirmeleri objektif bulmadığını açıklarken, yakın oranda veli grubu da (%45) aynı görüşü paylaşmaktadır. Öğrenci ve veli görüşlerindeki benzer açıklamalar dikkate alındığında, yeni beden eğitimi dersi öğretim programının değerlendirme boyutu için araştırmaya katılanların, programın daha önceki boyutlarıyla ilgili olarak yaptıkları eleştirilerin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu söylemek zor değildir.

Yeni programın değerlendirme boyutuyla ilgili olarak öğretmen görüşlerine bakıldığında ise, öğretmenlerin yüzdeler olarak yüksek oranda birleştikleri bir görüş olmadığı görülmektedir. Öğretmenlerin %45'i programı çok iyi anlamadıklarından dolayı değerlendirmeyi geleneksel yöntemlere göre yaptıklarını, %40'ının zaman ve olanak yetersizliğinden programdaki değerlendirme çeşitliliğini takip edemediklerini ve sadece %40'lık bir bölümünün ise yapılandırmacı anlayışa uygun olarak süreç değerlendirmesini uygulayabildiklerini ifade ettikleri belirlenmiştir. Bu görüşler analiz edildiğinde öğretmenlerin değerlendirme boyutu ile ilgili yüksek oranda birleştikleri olumlu bir görüş olmadığı dikkat çekmektedir. Bu sonucu destekleyen bir başka araştırma da öğretmenlerin yeni beden eğitimi programının değerlendirme

boyutunun uygulanabilirliği ile ilgili olarak olumsuz görüşleriyle sonuçlandığı yönündedir (Şirin ve ark., 2008). Nitekim Gözütok ve arkadaşları (2005)'nin yaptıkları araştırma sonuçlarına göre de, öğretmenlerin yeni programlara ilişkin kendilerini en yetersiz gördükleri alan ölçme ve değerlendirme boyutudur. Harwell (2000)'e göre ise yapılandırmacı öğrenme yaklaşımına uygun düzenlenen programlarda zaman yönetimi, sınıf yönetimi ve değerlendirme başlıca problemler arasındadır. Diğer yandan yapılandırmacı anlayışa göre düzenlenen yeni programlar hakkında sınıf öğretmenleriyle yapılan bir çalışmada ise öğretmenlerin programların, hazırlık, uygulama ve değerlendirme boyutlarına ilişkin kısmen olumlu görüşlere sahip olduğu bulgusuna ulaşılmıştır (Şentürk, 2007).

Tablo 4'e ilişkin öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerine örnekler aşağıda verilmiştir;

Öğrenci 11 “Beden eğitimi dersini çok seviyorum.Çünkü beş olan tek dersim o”

Öğrenci 13 “Beden eğitimi dersinde hiç çalışmamıza gerek yok, hepimiz nasılsa beş alıyoruz. Öğretmenimiz hepimize yüksek not veriyor, hatta hareketleri hiç yapamayanlar bile yüksek alacağını biliyor. Bence böyle olması kötü, o arkadaşlarımız hiç kendini yetiştirmiyor.”

Öğrenci 20 “Beden eğitiminde herkes yüksek not alıyor. Bence bu haksızlık, yapan da aynı yapmayan da, O zaman neden daha iyi olalım ki?”

Veli 15 “Beden eğitimi dersinden çocuğum hep yüksek not alır. Karnesinde ona bakmam bile. Sonuçta herkes yüksek not alıyor. Doğru değil bence ama eğlence dersi olarak görülüyor herhalde”

Veli 18 “Ben değerlendirmede herkese yüksek not verilmesini doğru bulmuyorum. Bu yüzden çocuklarda spor alışkanlığı yok, önemsenmiyor çünkü teşvik edici hale getirilmiyor. Not da biraz ciddiye almalarını sağlar dersi bence”

B.E. Öğretmeni 2 “Yapılandırmacı programı çok iyi anlamadığımdan kendi yöntemlerime göre değerlendirme yapıyorum doğrusu. Sonuçta dersimi işliyorum. İşlediğim konulardan, gösterdiğim hareketlerden dereceleme yapıp puan veriyorum. Bu yöntemin en etkili yöntem olduğunu düşünüyorum.”

B.E. Öğretmeni 6 “Programı biliyorum. İnceliyorum her zaman ama o kadar çok şey istiyor ki bizim bunu yapmamız çok zor. Zaten beden eğitimi öğretmenlerinin görünmez angarya o kadar çok işi var ki, hiç kimse bunları görmek istemiyor. Bayramlar, törenler, takımlar, tüm bunlara yetmek öyle kolay değil, bir de ders dört dörtlük olacakmış”

B.E. Öğretmeni 16 “2005 yılından beri beden eğitimi öğretmenliği yapmaktayım. Programın uygulamasıyla ilgili bir sıkıntı yaşamıyorum. Derslerde kılavuz kitaptaki kazanımların ve içeriğin öğrencilere aktarılmasında, öğrencilerin hazır bulunuşluklarının tespitinde kullanılan formları ve değerlendirmede kullandığımız performans testlerini ve ölçme araçlarını etkili buluyorum.”

Sonuçlar

Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımına göre düzenlenen yeni beden eğitimi dersi öğretim programı hakkındaki öğrenci, veli ve beden eğitimi öğretmen görüşlerini belirlemek amacıyla yapılan bu araştırmanın sonuçları genel olarak şöyle çıkmıştır;

1. Genel olarak öğrenci, veli ve öğretmen görüşlerine bakıldığında yapılandırmacı öğrenme anlayışına göre düzenlenen beden eğitimi dersi öğretim programının gereğine uygun şekilde uygulanmadığı sonucuna varılmıştır. Programın tüm boyutlarıyla ilgili olarak öğrenci ve veliler birbirlerine yakın görüşler sergilerken, öğretmenler daha çok eleştirel vurgulamalar yapmayı ve mevcut olan durumlara gerekçeler göstermeyi tercih etmişlerdir.

2. Programın kazanım boyutuyla ilgili olarak öğrenci ve velilerin yarısı (%50-55) spor yapma alışkanlığı kazandırma, yapılan spor branşlarını daha bilinçli yapma gibi olumlu özellikler kazandırdığı yönünde hem fikirken, öğretmenlerin çoğunluğu (%75) sahip oldukları okul imkânlarıyla kazanımları tam olarak kazandırmanın çok zor olduğunu ifade etmişlerdir.

3. Programın içerik boyutuyla ilgili olarak öğrenci ve veliler olumsuz denebilecek benzer görüşlere sahiptir. Öğrencilerin %100’ü derste sürekli belli birkaç sportif konuyu (voleybol, basketbol, futbol vb.) işlediklerini belirtirken, velilerin %70’i de bu görüşü desteklemiştir. Diğer yandan öğretmenlerin %45’lik bir bölümü de sanki öğrenci ve velilerin

bu görüşlerine mazeret gösterir şekilde, sahip oldukları olanaklara ve zamana göre içeriği yetiştirmenin zor olduğunu belirtmişlerdir.

4. Programın eğitim durumuyla ilgili olarak öğrenci ve velilerin profesyonel ders anlayışı açısından rahatsız edici görüşlere sahip oldukları görülmektedir. Yapılan içerik analizinde öğrenci ve velilerin ders hakkında tamamının (%100) dersi sevmeye ve dersin eğlenceli geçmesi gibi olumlu görüşlerine sevinilirken, bunun sebebi olarak ikinci derlerin genelde boş geçmesi (%85) ve dersi öğretmenlerinin genelde başka görevlerde oluşu (%60) gibi sebepleri sunmaları dersin bir disiplin anlayışından uzak olduğu gibi sorgulara yol açmıştır. Öğrenmen görüşlerine bakıldığında ise %65' i eğitim durumlarındaki çeşitlilik ve zenginliği öğrencilerine yaşatamama sorununu kabul edip buna gerekçe olarak, okul olanaklarını ileri sunmayı tercih eden görüşler bildirmişler, yine %55'lik bir öğretmen grubu da yeni programı çok iyi anlayamadığından eski bildiği şekliyle derslerini işlediğini ifade etmiştir.

5. Programın değerlendirme boyutuyla ilgili olarak öğrenci ve veli görüşlerine bakıldığında profesyonel ders anlayışına uymayan bir görüş içinde oldukları dikkat çekmektedir. Öğrenci ve velilerin tamamı (%100) değerlendirmede herkesin beden eğitimi dersinden yüksek notla geçtiğini ifade etmişlerdir. Öğretmen görüşlerine bakıldığında ise %45 oranında bir grup öğretmen programın değerlendirme kısmıyla ilgili bilgi eksikliğinin olduğunu ve bu yüzden kendi bildiği yöntemlere göre değerlendirme yaptığını belirtirken, %40'lık bir bölümü de değerlendirme için yeterli olanak, araç-gereç ve zamanın olmadığı görüşünü bildirmişlerdir.

Öneriler

Yapılan çalışmanın sonuçlarından elde edilen bulgulara dayalı olarak, belirlenen öneriler aşağıda belirtilmiştir;

1. Eğitim ve öğretim programları hazırlamak zorlu bir süreçtir. İhtiyaç analiziyle başlaması gereken bu süreç sürekli olarak operasyonel bir yaklaşımla da düzeltmelere tabii tutulmalıdır. Elde edilen bulgulara dayalı olarak öncelikle beden eğitimi öğretmenlerinin yenilenmiş beden eğitimi dersi öğretim

programı ve programı oluşturan öğeler hakkında yeterince bilgilendirilmeleri sağlanmalıdır.

2. Uygulama süreci içinde planlı bir şekilde programla ilişkili farklı kişilerden görüşler alınarak eksiklikler tespit edilmeli ve düzeltme yoluna gidilmelidir.

3. Yenilenmiş beden eğitimi programının ilköğretim okullarında etkililiğini ve başarısını arttırmanın bir yolu da okullardaki bu derse ilişkin alt yapı (araç-gereç, tesis-donanım, mekan vb.) sorunlarını en aza indirmektir. Her okul kendi imkanları ölçüsünde okulundaki alt yapı sorunlarını mimimuma indirmek gayretinde olmalı, böylece genel eğitimin ayrılmaz bir parçası olan ve spor kültürünün oluşturulmasında en önemli ayak olan beden eğitimi derslerinin daha etkili işlenmesi sağlanmalıdır.

4. Beden eğitimi öğretmenlerinin kolaylıkla ulaşabilecekleri web sayfaları düzenlenerek Beden eğitimi dersi öğretim felsefesinin dayalı olduğu pragmatik felsefe ve yapılandırmacı öğrenme anlayışının uygulandığı örnek derslere ait uygulamalar yayınlanmalı ve öğretmenlerin takibi sağlanmalıdır.

5. Süreç içinde öğrenmeye ve sürecin değerlendirmesine dayalı yapılandırmacı ders anlayışının öğretmenler tarafından benimsenmesini geliştirmek için öğretmenlerin denetiminden sorumlu kişilerin, okulların web sitelerinde süreçte öğretmenlere aylık değerlendirme raporları ve başarılı olan öğretmenlere sanal teşekkür belgeleri verilerek öğretmenler motive edilebilir.

6. Öğrenci ve velilerin beden eğitimi dersine karşı oluşan “kolay geçilebilecek ders” algısının ne ders disiplin anlayışına, ne de öğrenci gelişim ihtiyaçlarına uygun bir algılayış olmadığı öncelikle dersin program uygulamasından sorumlu kişilerce kabullenilip bu sorunun çözümünde dersi ciddiye alıcı algı yaratmak amacıyla özellikle işleniş ve değerlendirme boyutlarında gerçekçi yansıtılarda bulunulmalıdır.

7. Bu araştırma nitel bir araştırma olmasından dolayı genellenebilirliği düşüktür. Dolayısıyla elde edilen bulgular ve öneriler çalışma grubuyla sınırlandırılmalı, farklı ve daha büyük gruplarla yapılacak çalışmalarla yeni bulgular tartışılmalıdır.

Kaynaklar

- Alesandrini, K. & Larson, L. (2002). Teachers bridge to constructivism. *The Clearing House Education*, 75(3), 118-122.
- Akdoğan, S. (2009). *Beden eğitimi öğretmenlerinin ilköğretim beden eğitimi dersi yeni öğretim programı hakkında görüşleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Akpınar, B. ve Gezer, B. (2010). Öğrenen merkezli yeni eğitim yaklaşımlarının öğrenme-öğretme sürecine yansımaları. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 1-12.
- Bıkmaz, F. (2006). Yeni ilköğretim programları ve öğretmenler. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 39(1), 99-116.
- Bilen, M. (1996). *Plandan uygulamaya öğretim*. Anı Yayıncılık, Ankara.
- Bilir, P. ve Gülüm, V. (2011). Beden eğitimi öğretim programının uygulanabilme koşulları ile ilgili beden eğitimi öğretmenlerinin görüşleri. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 57-64.
- Brooks, J.G. & Brooks, M.G. (1993). *In search for understanding the case for constructivist classroom*. Alexandria Virginia: ASCD, USA.
- Çınar, O., Teyfur, E. ve Teyfur, M. (2006). İlköğretim okulu öğretmen ve yöneticilerinin yapılandırmacı eğitim yaklaşımı ve programı hakkındaki görüşleri. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(11), 47-64.
- Dalkıran, O., Gündüz, N. ve Çiçek, R. (2011). Üniversite öğretim elemanlarının ilköğretim beden eğitimi dersi öğretim programı ile ilgili görüşleri. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, IX, 3.
- Demirel, Ö. (1999). *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme*, Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Erden, M. (1995). *Eğitimde Program Değerlendirme*, Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Garbett, D. (2011). Constructivism deconstructed in science teacher education. *Australian Journal of Teacher Education*, 36(6), 36-44.

- Gözütok, D., Akgün, Ö. E. ve Karacaoglu, Ö.C. (2005). *Yeni ilköğretim programlarının uygulanmasına öğretmenlerin hazırlanması*. VIII. Yeni İlköğretim Programlarını Değerlendirme Sempozyumun'da sunulmuş sözlü bildiri. Kayseri.
- Harwell, S. H. (2000). Impediments to changes: an application for forcefield analysis to leader master teacher training in an elementary level science systemic reform initiative. *Journal of Elementary Science Education*, 12(2), 7-19.
- Kotzee, B. (2010). Seven posers in the constructivist classroom. *London Review of Education*, 8(2), 177-187.
- Mamak, H. (2010). *Sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim okullarında beden eğitimi ve spor derslerinin uygulanırılığı ve amaçlarına ulaşma düzeyi (Konya ili uygulaması)*.Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- MEB. (1999). *2000 yılında milli eğitim*. Ankara: A.Ç.E.M ve 4. Akşam Sanat Okulu Matbaası.
- Okutan, M. ve Hancı, K. (2010), İlköğretim müfettişlerinin yapılandırmacı eğitim yaklaşımı ve yenilenen ilköğretim programına ilişkin görüşleri, 16 Ekim 2012. www.Mufettisler.Net/MeslekiCalismalar/.../335.Kurhancia rs.Html internet adresinden alınmıştır.
- Özden, Y. (2003). *Öğrenme ve öğretme*, Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative evaluation and research methods*. (2nd Ed.). Newbury Park, California: Sage Publications.
- Powell, K.C. & Kalina, C J. (2009). Cognitive and social constructivism: Developing tools for an effective classroom. *Education*, 130(2), 241-250.
- Saban, A. (2002). *Öğrenme öğretme süreci*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Sönmez, V. (2004). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı*, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Şentürk, Ş. (2007). *Yeni ilköğretim programlarının öğretmen ve müfettiş görüşlerine göre Değerlendirilmesi (Amasya ili örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.

- Şirin, E., Yıldız, F., Mülazımoğlu, Ö. ve Erdoğan, M. (2008). 2006-2007 öğretim yılında uygulamaya başlanan yeni eğitimi programına yönelik öğretmen görüşleri. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2, 2.
- Talbert, J.E. & Mc Laughlin, M.V. (1993). *Understanding teaching in context*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Temel, C. ve Avşar, P. (2009). *İlköğretim beden eğitimi dersi 1-8.sınıflar öğretmen klavuz kitabı*, Saray Matbaacılık. MEB Devlet Kitapları, Ankara.
- Varış, F. (1994). *Eğitimde program geliştirme*, Alkım Yayıncılık, Ankara.
- Yelken, T.Y., Üredi, L., Tanrıseven, I. ve Kılıç, F. (2010). İlköğretim müfettişlerinin yapılandırmacı program ile öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturma düzeylerine ilişkin görüşleri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(2): 31-46.
- Yurdakul, B. (2008). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının sosyal bilişsel bağlamda bilgiyi oluşturmaya katkısı. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(20): 39-67.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2000). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*, Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- Windschitl, M. (2002). Framing constructivism in practice as the negotiation of dilemmas: an analysis of the conceptual, pedagogical, cultural and political challenges facing teachers, *Review of Educational Research*, 72(2), 131-175.

The Visions of Students', Parents' and Physical Education Teachers' As Opposed to Physical Education Curriculum**

Gülşen Özcan* and A. Dilşad Mirzeoğlu

Abant İzzet Baysal University, Turkey

Received: 23.01.2014 - Revised: 21.04.2014 - Accepted: 14.05.2014

Summary

Problem Statement: Curriculum development is people development at the same time. Curriculum is the organized preparation of whatever is going to be taught in schools at a given time in a given year. They are made into official documents, as guides for teachers, and made obligatory by provincial and territorial departments. The constructivist curriculum development studies which were implemented in the 2005-2006 teaching year were needed to evaluate. A constructivist physical education curriculum is one of the important tools in education to train students.

Purpose of the Study: The purpose of the study was to examine the visions of students', parents' and physical education teachers' as opposed to 1-8 classes of the physical education curriculum which had been put into practice in the 2006-2007 academic year.

Method: The research was a quantitative study. 20 students, 20 parents and 20 physical education teachers participated in this study. The data was gathered with a semi-structured interview form. The inductive content and describe analyses techniques were used to evaluate the quantitative data.

Findings and Discussions: At the end of the study, great portions of students and parents perceive this subject was as some sporting events (volleyball, basketball, football etc.) and they believe that the students should get high grades from it. On the other hand, many of the physical education teachers emphasized that they did not apply dimensions of aim, content, teaching-

*Corresponding author: Phone: +90 505 2482830, E-mail: guloz69@hotmail.com

**This work was presented in I. International Education Research Congress on 6-9 December 2012.

ISSN: 2146-7811, ©2014

learning situation and evaluation of the curriculum through the lack of material and equipment.

Conclusions and Recommendations: In the consequence of this study, students', teachers' and parents' assessments about the new physical education curriculum are not positive. These results must evaluate with different view points. Because if there is a problem in aim, content, process or evaluation of curriculum when this curriculum is applied in real life, there will be a lot of problems. First of all, curriculum maker must analyze what students need, and if there are enough equipment or tools for the new changes, etc.

Keywords: Physical Education Curriculum, Physical Education, Primary School